

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: I.G.I. Srl

Druga strona postępowania: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wierzyciele spółki dzielonej, których wierzytelności pochodzą sprzed podziału i którzy nie skorzystali ze środka prawnego w postaci sprzeciwu na podstawie art. 2503 kodeksu cywilnego (a zatem z instrumentu ochrony wprowadzonego w wykonaniu art. 12 dyrektywy [82/891/EWG] ⁽¹⁾), mogą wnieść powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej na podstawie art. 2901 kodeksu cywilnego po dokonaniu podziału w celu uzyskania stwierdzenia bezskuteczności podziału wobec nich, a zatem w celu zapewnienia sobie uprzywilejowania w postępowaniu egzekucyjnym wobec wierzycieli spółki przejmującej lub spółek przejmujących oraz zapewnienia sobie pierwszeństwa przed współnikami tych spółek?
- 2) Czy pojęcie nieważności zawarte w art. 19 dyrektywy odnosi się wyłącznie do postępowań dotyczących ważności aktu podziału czy również do tych, które mimo że nie dotyczą ważności aktu, określają bezskuteczność względną tego aktu lub niemożność powołania się na ten akt?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA / Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-395/18)

(2018/C 301/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Strona przeciwna: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 i 71 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾, stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis, o którym mowa w art. 80 ust. 5 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 50 z 2016 r., przewidującemu wykluczenie wykonawcy-oferenta w przypadku stwierdzenia w toku postępowania przetargowego występowania podstawy wykluczenia jednego z trzech podwykonawców wskazanych w ofercie, zamiast zobowiązania oferenta do zastąpienia wskazanego podwykonawcy?

- 2) Ewentualnie, jeżeli Trybunał Sprawiedliwości uzna, że państwo członkowskie ma możliwość wykluczenia oferenta, czy zasada proporcjonalności, określona w art. 5 Traktatu UE, przywołana w motywie 101 dyrektywy 2014/24/UE, i wskazana przez Trybunał Sprawiedliwości jako ogólna zasada prawa Unii Europejskiej, stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis zawarty w art. 80 ust. 5 dekretu ustawodawczego nr 50 z 2016 r., stanowiącemu, że w przypadku stwierdzenia w toku postępowania przetargowego występowania podstawy wykluczenia dotyczącej wskazanego podwykonawcy, w każdym przypadku powinna zostać wydana decyzja o wykluczeniu wykonawcy-oferenta, nawet jeśli są inni niewykluczeni podwykonawcy spełniający wymagania niezbędne do wykonania usług, które mają zostać zlecone podwykonawcom, lub w przypadku, gdy wykonawca-oferent oświadczy, że rezygnuje z podwykonawstwa, gdyż sam spełnia wymagania dotyczące wykonania usług?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia)
w dniu 18 czerwca 2018 r. – Infohos / Belgische Staat**

(Sprawa C-400/18)

(2018/C 301/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Infohos

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 część A ust. 1 lit. f) dyrektywy 77/388/EWG ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r., obecnie art. 132 pkt 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE ⁽²⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on państwom członkowskim dodać do określonego tam zwolnienia warunek wyłączności, w wyniku czego niezależna grupa osób świadcząca usługi także osobom niebędącym członkami tej grupy podlega VAT w całości, również z tytułu usług świadczonych jej członkom?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 15 czerwca 2018 r. – Tedeschi Srl w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik tymczasowego
związku przedsiębiorstw, Consorzio Stabile Istant Service w imieniu własnym oraz jako mocodawca
tymczasowego związku przedsiębiorstw / C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La
Sapienza**

(Sprawa C-402/18)

(2018/C 301/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato